

علوی

مدارس هزاره سوم

درس پانزدهم

دریا

معنی شعر دریا

دریا آن قدر بزرگ و پهناور است که وقتی به آن نگاه می‌کنم، فکر می‌کنم همه جا را آب گرفته است. آب دریا مثل آینه ای است که عکس آسمان را نشان می‌دهد.

هر کجا چشم می‌رود، آب است
از افق تا افق، همه دریاست
آب، آینه ای است پهناور
صورت آسمان، در آن پیدا است

نور خورشید در آب می‌افتد و موج‌ها پشت سر هم می‌آیند و می‌روند.

خنده‌ی گرم و روشن خورشید
بر تن سرد آب می‌ریزد
موج از پشت موج می‌آید
موج در پیش موج می‌خیزد

دریا دامنش را (امواج دریا به دامن تشبیه شده است) بر
روی ماسه های کبود ساحل می کشد و ساحل آرام از نوازش
دریا لذت می برد .

می کشد آب ، دامنش را نرم
بر تن پاک ماسه های کبود
می برد لذت از نوازش آب
ساحل بی خیال خواب آلود

با دیدن دریا و این همه زیبایی ، من هم مثل ماهی وارد آب
می شوم و از غوطه خوردن در آن شاد می شوم و لذت می برم.
آسمان صاف و دریا آرام است و من چقدر خوشحال هستم .

می شوم شاد و می زنم غوطه
مثل ماهی ، میان آب زلال
آسمان دل گشا و دریا رام
زندگی مهربان و من خوش حال

درس و نادرست

۱ نور خورشید باعث شوری آب دریا می شود. نادرست

۲ موج ها به آرامی ماسه های ساحل را می شویند. درست

درک مطلب

مانند مادری می بینم که از ماهی های کوچکش نگهداری می کند .

۱ شاعر دریا را مثل «آینه ی آسمان» دیده است. تو دریا را مثل چه می بینی؟

۲ هنگام شنا کردن در دریا، چه نکاتی را رعایت می کنی؟

۳ چرا شاعر دریا را به آینه تشبیه کرده است ؟ چون در دریا صورت آسمان را می بینیم .